

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Ямбол, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е. Г. А.В.
като разгледа докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело №
20222330102191 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявен от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, против „Авекс“ ЕООД, отрицателен установителен иск, с който се претендира признаване за установено по отношение на ответника, че ищеца не дължи сумата от 56,05 лв.- главница, която сума била предмет на изп. дело № *** г. по описа на ЧСИ М. О., с рег. № ***.

В исковата молба се твърди, че на *** г. ищцовото дружество получило покана за доброволно изпълнение по изп. дело № *** г. по описа на ЧСИ, с рег. № ***, с взыскател ответното дружество. Същото било образувано въз основа на изп. лист по гр. дело № *** г. по описа на РС- Б., за сумата от общо 56, 05 лв., представляваща присъдени на взыскателя разноски по посоченото гр. дело, като изп. дело било образувано през месец юли 2022 г. Счита се, че не дължат сумата по изп. лист, с оглед на това, че били извършили прехващане с тяхно насрещно вземане на разноски, дължими от взыскателя на *** г., преди образуване на изп.дело. С уведомление от *** г., получено от управителя на ответното дружество на основание чл.104 ЗЗД ищцовото дружество уведомило взыскателя по посоченото изп. дело, че извършило прихващане на две насрещни вземания за разноски, като вследствие на извършеното прихващане, задължението на ищцовото дружество към взыскателя, се считало за погасено.

Претендира се уважаване на иска .

В законоустановения срок е бил депозиран отговор на исковата молба от ответника. Направено е признание на иска, но се счита, че ответното дружество не било дало повод за завеждането на настоящия иск, с оглед, че не било налице надлежно упражнено право на прихващане, като на основание чл.78, ал.2 ГПК се прави искане за присъждане на разноски за настоящата инстанция. Твърди се, че до датата на връчване на исковата молба по чл.131 ГПК не му било връчено изявление за прихващане, като в приложеното към исковата молба известие за доставяне, дори не бил посочен адрес на получател, а било посочено само обл.

ЯЯ.. Подписа в приложеното известие за доставяне на бил изпълнен от управителя на ответното дружество, като се оспорва неговата автентичност, като в тази насока се иска откриване производство по чл.193 ГПК и назначаване на съдебно- графическа експертиза. Твърди се, че в писмото, изпратено с представянето на ответника известие за доставяне, не се съдържало изявление за прихващане. Изявлението за прихващане не им било връчено и по изп. дело, като се оспорва правния интерес на ищец да води процесния иск.

Прави се признание на иска, като се твърди, че не са дали повод за завеждането на същия, с оглед на това, че не било надлежно упражняване право на прихващане, като на основание чл. 78, ал.2 ГПК се иска присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В съдебно заседание ищецът не изпраща представител. С депозирано писмено становище заявява, че поддържа иска и моли за уважаването му и присъждане на разноски за настоящата инстанция съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

В с.з. ответника не изпраща законен или се процесуален представител.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

По делото не се спори, че до ищцовото дружество е изпратена покана за доброволно изпълнение от ЧСИ с рег. № ***, получена на *** г. с която ги уведомява, че с ИЛ издаден по гр. дело № *** г. по описа на БРС са осъдени да заплатят сумата от 56, 05 лв. в полза на вискателя „Авекс“ ЕООД по образувано изп. дело № *** г.

В тази връзка на 14.07.2022 г. в срока на доброволното изпълнение ищцовото дружество изпратило молба до ЧСИ по образуваното изп. дело, с която се иска прекратяване на изпълнителното дело, поради това, че същите не били длъжници на „Авекс“ ЕООД, като на основание чл.104 ЗЗД уведомили вискателя, че извършва прихващане на две насрещни вземания за разноски, като вземането в размер на 56, 05 лв. било погасено.

По делото е представен ИЛ № *** г. издаден от РС-Б. по гр. дело № *** г., с който на основание чл.404, т.1 и чл.405, ал.1 ГПК ищцовото дружество е осъдено да заплати на ответното дружество сумата от 56, 05 лв. разноски. От страна на ищцовото дружество е представено уведомление до ответното такова с изх. Номер от *** г. с което ги уведомяват, че на основание чл. 104 ЗЗД прихващат две насрещни вземания за разноски, до размера на по-малкото, от момента в който прихващането било могло да се извърши- *** г.- датата на влизане на решението в сила, като вследствие на извършеното прихващане, задължението им за разноски размер на 56, 05 лв. се считало за погасено, като в тази връзка е представено и известие за доставяне, получено от управителя на „Авекс“ ЕООД на *** г.

По делото са представените от ищеца и приети писмени доказателства, а именно- известие за доставяне от „Български пощи“ АД на писмо от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД до „Авекс“ ЕООД с пощенски клейма – *** г. ЯЯ. и *** г. П., в оригинал, Писмо изх. № *** г. за потвърждаване действията за прихващане, в оригинал, заверени копия от Изпълнителен лист № *** г. по гр.д. № *** г. по описа на РС – Б., писмо от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД до ЧСИ Д. Д. с вх. № *** г. по описа на ЧСИ Д. Д. рег. № *** на КЧСИ, писмо изх. № 4***1 г. на ЧСИ Д. Д. рег. № *** на КЧСИ във връзка с конституиране на НАП по ИД № *** г. по описа на ЧСИ Д. Д.. Други доказателства по настоящия спор не бяха представени.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявеният иск е с правно основание чл. 124,ал.1 ГПК, вр. чл. 439,ал.1 ГПК.

Предявеният иск е допустим, тъй като се основава на обстоятелства, настъпили след

приключване на производството, по което е издадено изпълнителното основание. С оглед висиящото изпълнително производство срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, за ищеца съществува правен интерес да установи, че вземането не съществува, тъй като по този начин ще постигне прекратяване на образуваното срещу дружеството изпълнително дело, на основание чл. 433, ал.1, т. 7 ГПК.

За уважаване на предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже твърденията си в исковата молба относно наличието на твърдените насрещни, ликвидни и изискуеми вземания спрямо „Авекс“ ЕООД, както и че е валидно извършено материалноправно прихващане до размера на по-малкото от присъдените вземания.

Според разпоредбата на чл. 103, ал.1 ЗЗД когато две лица си дължат взаимно пари или еднородни и заместими вещи, всяко едно от тях, ако вземането му е изискуемо и ликвидно, може да го прихване срещу задължението си. Правото да се извърши прихващане възниква по силата на закона при наличието на следните елементи от фактическия състав на чл.103, ал.1 ЗЗД - наличието на две задължения (вземания), които да бъдат насрещни - кредитор по едното трябва да бъде длъжник по другото и обратно, както е в случая, двете задължения да имат за предмет или пари, или еднородни и заместими вещи, вземането на страната, която прави прихващането, трябва да е изискуемо и ликвидно. Всички тези елементи в случая са налице. Задължението на ищцовото дружество към ответното такова е парично, изискуемо и ликвидно, тъй като решение № V-*** от *** г. по възз. гр. дело № *** г. по описа на ОС-Б., с което се изменя решение № *** г. по гр. дело № *** г. по описа на РС-Б., са влезли в сила. То е безспорно и определено по размер. Задължението на ответното дружество към ищцовото също е парично, изискуемо и ликвидно и е постановено също по посочените по-горе решения. От представеното към исковата молба писмо се установява безспорно, че съобщението за прихващането е връчено на управителя на ответното дружество на 22.10.2020 г., като остана недоказано твърдението, че подписа под известие за доставяне не е изпълнен от управителя на ответното дружество. Отделно от това с отговора на исковата молба се прави признание на иска

При тези данни съдът намира, че ищецът надлежно е упражнил правото си на извънсъдебно прихващане, поради което предявеният иск се явява основателен и следва да бъде уважен.

Спорния въпрос между страните е по отношение на направените разноски пред настоящата инстанция.

Ответното дружество се позовава на разпоредбата на чл.78,ал.2 ГПК,като се твърди,че с поведението си не са дали повод за завеждане на иска,като са признали иска, но не било налице надлежно упражнено право на прихващане.

Процесуалния представител на ищеца иска присъждане на разноски съгласно разпоредбата на чл.78,ал.1 ГПК,като счита,че не са налице основанията на чл.78,ал.2 ГПК,като с поведението си ответното дружество е дало повод за завеждане на делото.

Съгласно чл.78,ал.2 ГПК, ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат върху ищеца. В съдебната практика по приложението на посочената разпоредба се приема, че възлагането на разноските в тежест на ищеца е предпоставено от кумулативното наличие на установените в закона две изисквания - с поведението си ответникът да не е дал повод за завеждане на делото и да е признал иска, като преценката за това, дали тези изисквания са изпълнени, е винаги конкретна с оглед фактите по делото и проверката се извършва от съда, разглеждащ спора по същество, като за възлагането на разноските в тежест на ищеца е без значение неговото поведение, а това на ответника (Решение № 185 от 29.05.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5196/2013 г., IV г. о., ГК). Смисълът на разпоредбата е, че ответникът не трябва да се натоварва с разноски, когато неговото поведение нито е обусловило предявяването на иска, нито в хода на производството са оспорени правата на ищеца (Определение № 709 от

28.12.2012 г. на ВКС по ч. гр. д. № 592/2012 г., I г. о., ГК). Приема се още, че когато сезирането на съда е условие за упражняване на субективни права на ищеца, признанието на иска не е достатъчно, за да се освободи ответникът от отговорността за разноси, защото липсва първата предпоставка на чл.78,ал.2 ГПК (Определение № 178 от 28.10.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3037/2019 г., I г. о., ГК, Определение № 181 от 30.10.2017 г. на ВКС по ч.гр.д. № 3852/2017 г., II г. о., ГК, Определение № 111 от 14.03.2016 г. на ВКС по ч. гр.д. № 815/2016 г., III г. о., ГК, Определение № 709 от 28.12.2012 г. на ВКС по ч. гр. д. № 592/2012 г., I г. о., ГК).

В настоящия случай,безспорно се установява,че ответното дружество е признало иска,но извънпроцесуалното поведение на представляващите го лица е довело до необходимост от предявяване на този иск. Това е така защото от представените от ищеца писмени доказателства, безспорно се установява, че известието за доставяне с което е изпратено уведомлението за извършеното прихващане е връчено на управителя на ответното дружество и след като е така действията на ответното дружество са достатъчни, за да се породят отговорността на дружеството за разноските по образуваното исково дело. С оглед на това настоящия съдебен състав счита,че не е налице първата предпоставка на чл.78,ал.2 ГПК, като с поведението си ответното дружество е дало повод за предявяване на иска,като искането на ищеца за присъждане на разноси се явява основателно. Съгласно представения списък по чл.80 ГПК се претендират разноси за настоящата инстанция в размер на общо 410, 00 лв. , от които

На ищцовото дружество следва да се присъдят направените по делото разноси от 50 лв. държавна такса и 360 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Като основателно се преценява релевираното от ответника възражение за прекомерност, предвид ниската фактическа и правна сложност на делото , малкия обем доказателства и проведените две о.с.з. Ето защо в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноси в размер на 250 лв. – юрисконсултско възнаграждение, изчислено съобразно предвидения в чл. 25 от НЗПП минимален размер.

По изложените мотиви и на основание чл.235 ГПК Районен съд - Ямбол

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 439, ал.1, вр. с чл. 124, ал.1 ГПК, по отношение на ответника „Авекс“ ЕООД, ЕИК ***, със съдебен адрес в гр. София, ж.к. „Гоце Делчев“ бл.251, вх. Е, ап.128, чрез адв. Ч.- СЛАК , че ищецът „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „Хр. Г. Данов“ № 37 , не му дължи сумата от 56, 05 лв., представляваща съдебни разноси, присъдени с решение № V-*** от *** г. по възз. гр. дело № *** г. по описа на ОС-Б., с което се изменя решение № *** г. по гр. дело № *** г. по описа на РС-Б. , предмет на изпълнителен лист № *** от 30.05.2022 г., за събирането на които е образувано изпълнително дело *** г. по описа на ЧСИ с рег. № ***- М. О. с район на действие ОС- П. .

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК „Авекс“ ЕООД, ЕИК ***, да заплати на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК ***, направените по делото разноси за настоящата инстанция в общ размер на 300, 00 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Ямбол в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____